

บทที่ 2

ลักษณะการตั้งถิ่นฐานของอดีตทหารจีนคณะชาติ ในเขตชายแดนภาคเหนือของประเทศไทย

ผลจากการที่รัฐบาลพม่าได้ทำการกวาดล้างทหารจีนคณะชาติอย่างจริงจัง ตั้งแต่ปลายเดือนพฤศจิกายน พ.ศ. 2503 เป็นต้นมาอันส่งผลให้ทหารจีนชาติคณะต้องแตกหนีออกจากรัฐไทยใหญ่ตอนใต้จนถึงปลายเดือนธันวาคม พ.ศ. 2503 พม่าได้ทำการกวาดล้างอีกครั้งจนพม่าสามารถยึดเมืองเชียงลาบ และเมืองป่าเลียงอันเป็นที่มั่นที่แข็งแกร่งของทหารจีนคณะชาติไว้ได้เมื่อเดือนมกราคม พ.ศ. 2504 การกวาดล้างดังกล่าวได้ส่งผลให้ทหารจีนคณะชาติต้องถอยหนีเข้ามาในเขตประเทศลาวและประเทศไทยด้วย¹

ในการถอยหนีเข้ามาในประเทศไทยนั้น ทางรัฐบาลไทยได้อ้างว่าทหารจีนคณะชาติได้อพยพเข้ามาเอง โดยที่ทางรัฐบาลไทยไม่ได้ยอมรับ โดยอ้างจากคำสั่งที่ออกเมื่อวันที่ 22 พฤศจิกายน พ.ศ. 2498 ในการที่ไม่ยอมรับให้ทหารจีนคณะชาติอาศัยในเขตพื้นที่ของประเทศไทย² แต่ด้วยลักษณะภูมิประเทศตามแนวชายแดนภาคเหนือของประเทศไทยที่ติดต่อกับเขตแดนของพม่าอันเป็นป่าทึบ ตลอดจนภูเขาสูงประกอบกับการคมนาคมที่ไม่สะดวก การเดินทางเป็นไปด้วยความยากลำบาก ต้องอาศัยการเดินด้วยเท้าหรือมีม้าต่างเป็นพาหนะ เท่านั้น โดยไม่มีหมู่บ้านราษฎรไทยอาศัยอยู่ตามบริเวณนั้น นอกจากนี้ชาวเขาอาศัยอยู่บางแห่งเท่านั้น จึงเป็นบริเวณพื้นที่ที่เหมาะสมต่อการอยู่อาศัยของกองกำลังอดีตทหารจีนคณะชาติ โดยเฉพาะภายใต้เหตุผลที่ไม่ต้องการเปิดเผย

---

¹ น.ต. ประสงค์ สุ่นศิริ. ทหารจีนคณะชาติที่ตกค้างทางภาคเหนือของไทยกับความมั่นคงแห่งชาติ. วิทยานิพนธ์ เสาอวิทยาลัทยทหารบก, พ.ศ. 2511-2512, หน้า 4.

² เรื่องเดียวกัน.

กองกำลังทหารจีนคณะชาติที่ได้ถอยหนีเข้ามาประกอบด้วยทหารจี๋กองทัพบก 3 และกองทัพบก 5 โดยกองทัพบก 3 ภายใต้การบัญชาการของผู้นำคือ นายพล ลี เหวิน ผาน มีกำลังพลประมาณ 1,500-2,000 คน อพยพเข้ามาในประเทศไทย พ.ศ. 2504 โดยมาตั้งกองบัญชาการอยู่ที่บริเวณบ้านถ้ำจ๊อบ ต.บึงตำ กิ่ง อ. ไชยปราการ จ. เชียงใหม่ ลักษณะสภาพภูมิประเทศบริเวณที่ตั้งนั้นว่าเหมาะต่อการเป็นชัยภูมิที่ตั้งทางทหารกล่าวคือมีภูเขาล้อมรอบอยู่ห่างจากชายแดน ไทย-พม่าประมาณ 5-6 กิโลเมตร เนื่องจากในขณะนั้นกำลังคนส่วนใหญ่ได้ออกไปปฏิบัติการอยู่ในเขตพม่ามีเพียงกำลังส่วนน้อยเท่านั้นที่อยู่ในเขตไทย

ในด้านการจัดหาเสบียงอาหารให้แก่กองทัพนั้น ได้จัดหาในประเทศไทย ไม่ว่าจะเป็นข้าวสารเกลือ เสื้อผ้า ยารักษาโรค และของใช้ที่จำเป็นต่าง ๆ โดยเฉพาะจากตัวเมืองเชียงใหม่ ซึ่งง่ายต่อการส่งต่อไปที่เขต อ.ฝาง หรือเขต กิ่ง อ. ไชยปราการ ในปัจจุบัน โดยมีหมู่บ้านที่อยู่ไม่ไกลจากกองบัญชาการนัก คือบ้านใหม่หนองบัวเป็นสถานที่รวบรวมเสบียงอาหารและเป็นที่อยู่อาศัยของครอบครัวทหารจีนคณะชาติอีกทั้งยังมีโรงเรียนจีนสอนหนังสือบุตรหลานของทหารจีนเหล่านี้ด้วย ส่วนอีกกองทัพนึ่งที่เข้ามาอาศัยอยู่ในเขตไทยเช่นกันคือ กองทัพบก 5 ภายใต้การนำของ นายพลตัน ซี เหวิน มีกำลังพลประมาณ 2,200 คน อพยพเข้ามาในเขตชายแดนไทยในช่วงระยะเวลาเดียวกัน โดยมาตั้งกองบัญชาการอยู่ที่ดอยแม่สะลอง อ. แม่จัน จ. เชียงราย โดยมีทำเลที่ตั้งอยู่ในภูมิประเทศที่เหมาะสมแก่การเป็นชัยภูมิทางทหารเช่นกัน กล่าวคืออยู่บนดอยสูงและมีฐานเพื่อรวบรวมเสบียงอาหารอยู่ที่บ้านผาเตือ ซึ่งอยู่ใกล้พื้นที่ราบและมีเส้นทางเข้าสู่ถึงตัวเมืองเชียงรายได้ง่าย โดยใช้เส้นทางถนนเชียงราย-แม่สาย เหนือตัวอำเภอแม่จัน

สภาพค่ายที่พัก แบ่งเป็นที่ตั้งกองบัญชาการ เพื่อเป็นศูนย์กลางในการประสานงานและติดต่อสื่อสาร โดยมีวิหตุเพื่อทำการติดต่อกับค่ายทหารที่กระจายกันออกไปตามเนินเขาหลาย ๆ ลูก นอกจากมีอาคารกองบัญชาการแล้ว ยังมีโรงฝึกของพวกทหาร สถานพยาบาล อาคารเรียน โรงซ่อมอุปกรณ์และ โรงเลี้ยงม้า ส่วนบริเวณรอบนอกของค่ายก็มีบ้านพักครอบครัวทหารอีกเป็นจำนวนมาก โดยมีลักษณะเหมือนหมู่บ้านทั่ว ๆ ไปส่วนลักษณะวัสดุอุปกรณ์ที่นำมาสร้างอาคาร โรงเรือนต่าง ๆ

ส่วนมากก็เป็นวัสดุที่หาได้ในพื้นที่ เช่น ฝาคือไม้ไผ่ หลังคามุงแฝก หรืออาจทำฝาด้วยกาบนำดินมานั้นเป็นผนังเพราะอาคารโรงเรียนอยู่ติดดิน เป็นที่น่าสังเกตว่าลักษณะการก่อสร้างนั้นสอดคล้องกับสภาพภูมิประเทศและดินฟ้าอากาศที่หนาวนอกจากนี้ภายในบ้านเรือนยังมีลักษณะการจัดแบบคนจีนในมณฑลยูนนาน เช่น เตาผิง เพื่อให้ความอบอุ่นเพราะภูมิอากาศหนาวตลอดปี

เครื่องแบบการแต่งกายของทหารจีนอพยพ กองทัพ 3 และกองทัพ 5 ยังคงแบบทหารจีนอยู่โดยเห็นเครื่องแบบสีทึบแก่เขียว เช่นเดียวกันทั้งหมด ไม่ว่าจะเป็นนายทหารระดับหัวหน้าหรือพวกพลทหารแต่ไม่ประดับเครื่องหมายยศเข้าใจว่าทหารทุกคนจะรู้จักตำแหน่งยศของกันและกันเป็นอย่างดี

การจัดหาเสบียงอาหารทั้งสองกองทัพจะซื้อเสบียงอาหารเกือบทั้งหมดจากเขตไทยทั้งสิ้น โดยทางกองทัพส่งตัวแทนสำหรับจัดซื้อมาอยู่ในตัวเมืองเชียงใหม่และเชียงราย โดยส่งเสบียงอาหารที่รวบรวมไว้ไปทางรถยนต์แล้วต่อจากปากทางถนนขึ้นสู่ค่ายโดยใช้ม้าต่าง และฟือ ซึ่งเป็นพาหนะที่ความจำเป็นอย่างมากในขณะนั้น สิ่งของที่จำเป็นที่สุดคือ ข้าวสาร เกลือ เครื่องนุ่งห่มและยารักษาโรค นอกจากนี้ทางกองทัพก็ได้ทำการเพาะปลูกพวกผัก และเลี้ยงสัตว์ไว้ใช้เป็นอาหารอีกด้วย

2.1 สถานภาพและบทบาทของทหารจีนอพยพในช่วงระยะเวลา ตั้งแต่ พ.ศ. 2504 เป็นต้นมาถึง พ.ศ. 2513 ทหารจีนอพยพเหล่านี้เองถือได้ว่าเป็นทหารกองกำลังสุดท้ายที่ทำการต้านทานทหารของรัฐบาลจีนคอมมิวนิสต์อันเป็นวัตถุประสงค์ตั้งแต่แรกเริ่มแต่เนื่องจากสถานการณ์ทางการเมืองที่เปลี่ยนแปลงตลอดจนอุดมการณ์ในอันที่จะตีได้กลับจีนแผ่นดินใหญ่ได้หมดความหวังลง ประกอบกับนับตั้งแต่ พ.ศ. 2504 เป็นต้นมา รัฐบาลไต้หวันได้ตัดความช่วยเหลือทางการเงินแก่กองทัพที่ไม่อพยพกลับ ไต้หวันส่งผลให้ทหารจีนอพยพเหล่านี้อยู่ในฐานะที่ยากลำบาก ด้วยเหตุผลเพื่อความอยู่รอดของกองทัพจึงปรากฏว่ามีการแสวงหารายได้เพื่อมาจุนเจือทหารในกองทัพด้วยการค้าของเถื่อน ค้ายาเสพติด (ฝิ่น) ตลอดจนมีการเก็บภาษีเถื่อนในรูปแบบเงิน และเสบียงอาหาร (พืชผล) จากชาวบ้านทั้งในเขตม่านและเขตไทยไม่ว่าบริเวณชายแดนไทยในบางครั้ง อีกทั้งยังมี

การจัด เป็นขบวนการกุ่มกันการาวานถิ่นที่ผ่านจาก เขตรัฐฉาน ไหมมา เข้ามาสู่ประเทศไทยและลาว ด้วยทั้งนี้ เพราะกองทัพทหารจีนอพยพมีอาวุธและอยู่ในรูปแบบของกองทัพจึงเป็นสิ่ง เอื้ออำนวยต่อการ กระทำดังกล่าว ได้ โดยง่าย ส่วนในด้านกำลังทหารที่จำเป็นต้องนามาทดแทนอันเนื่องมาจากบรรดา ทหารในกองทัพที่เริ่มชราภาพ พิกัด เจ็บป่วย จะเห็นได้ว่า กองกำลังที่เข้ามาทดแทนใหม่นั้น ได้ มาจากพวกชาวเขา และชนกลุ่มน้อยในเขตพม่า อาจโดยวิธีการสมัคร หรือการเกณฑ์บังคับก็อาจ เป็นไปได้ เช่น พวกไทยใหญ่ และพวกว้า เป็นต้น ซึ่งอาศัยอยู่ในชายแดนภาคเหนือของไทย นอกจากนี้ อาจได้กำลังทดแทนอีกประเภทจาก เด็กหนุ่มชาวจีนที่อพยพลักลอบออกมาจากจีนแผ่นดินใหญ่ หรือพวกลูกหลานจีนผู้อพยพรุ่นแรก ๆ ที่อาศัยอยู่ตามบริเวณพื้นที่ด้วย

เนื่องจากกองทัพ 3 และ 5 ไม่ได้อยู่ในบังคับบัญชาของรัฐบาล ได้วันจึงทำให้กองทัพ ทั้งสองต้องเลี้ยงชีพเพื่อความอยู่รอดด้วยตนเองและด้วยวิธีการต่าง ๆ ดังนั้น ค่าตอบแทนที่ทาง กองทัพจะให้แก่ทหารจีนอพยพของตนจึงมีทั้ง เงิน อาหาร เครื่องนุ่งห่ม เครื่องใช้ต่าง ๆ โดยเฉพาะ เงินนั้นไม่แน่นอนขึ้นอยู่กับรายได้ของกองทัพดังกล่าวอย่างจากคำบอกเล่าของครอบครัวทหารจีน อพยพรุ่นแรกแห่งกองทัพที่ 5 ดอยแม่สะลอง ได้กล่าวถึงรายได้ในระยะแรกกล่าวคือ ผลทหารได้ เงินเดือนประมาณ 160 บาท ส่วนนายทหารได้เดือนละ 450 บาท โดยยังมีเงินช่วยครอบครัว คือภรรยาเดือนละ 40 บาท และลูกคนละ 20 บาทต่อเดือน รวมทั้งได้ข้าวเดือนละ 2 ถัง กับ อีก 2 ลิตรต่อเดือน (รายได้จำนวนนี้เป็นรายได้ภายหลังจากกองทัพที่ 5 ได้รับคำสั่งจากรัฐบาล ไทยในการ เป็นกองกำลังสมทบต่อสู้ผู้ก่อการร้ายคอมมิวนิสต์ในแถบ เชียงคำ เชียงอง อยู่ในช่วง พ.ศ. 2507)¹ เป็นที่น่าสังเกตว่ารายได้ของทหารในกองทัพจึงขึ้นอยู่กับรายได้จากกองทัพซึ่งผู้ บัญชาการกองทัพจะแบ่งปันและแจกจ่ายส่วนแบ่งให้

¹ สัมภาษณ์ คุณสุรีย์ ทวีอภิรดีแก้ว. ดอยแม่สะลอง (หมู่บ้านสันติคีรี) ต.ป่าซาง

ลักษณะการ เป็นทหารต่างชาติของทหารจีนอพยพในดินแดนประเทศไทย โดยเฉพาะอย่างยิ่งการ เป็นกองกำลังติดอาวุธที่เข้ามาตั้งมั่นอยู่ในดินแดนประเทศไทย โดยไม่ได้รับการอนุญาตจากรัฐบาลไทย อีกทั้งยังเป็นการอยู่อาศัยที่ไม่ได้อยู่ภายใต้การควบคุมของรัฐบาลไทย โดยเฉพาะช่วงแรกจึงกล่าวได้ว่า การคงอยู่ของทหารจีนคณะชาติอพยพในประเทศไทยเป็นการละเมิดเอกราชอธิปไตยของไทย โดยหลักการ และด้วยเหตุนี้จึงเป็นประเด็นที่ฝ่ายวิชาการศึกษาว่า การที่รัฐบาลไม่ได้ใช้กำลังเข้าปราบปรามดัง เช่นที่รัฐบาลหม่ากระทำนั้นน่าจะมีเหตุผลและปัจจัยดังนี้คือ

ประการแรก นโยบายการเมืองภายในของไทยที่เน้นความมั่นคงของชาติอันเนื่องมาจากการคุกคามของลัทธิคอมมิวนิสต์หลังจากรัฐบาลจีนคอมมิวนิสต์สถาปนาการปกครองสาธารณรัฐประชาชนจีนพร้อมกับการดำเนินนโยบายขยายอำนาจของรัฐบาลจีนคอมมิวนิสต์ในภาคพื้นเอเชีย พร้อมกับแสดงนโยบายอย่างชัดเจนว่า การต่อสู้ของขบวนการชาตินิยมจะไม่หยุดยั้งเพียงแค่นั้น โดยการจัดตั้ง "สำนักงานชาวจีนโพ้นทะเล" ขึ้นที่กรุงเทพฯ เพื่อปกป้องชาวจีนในต่างประเทศ รวมทั้งชักชวนให้ชาวจีนโพ้นทะเลกลับ ไปรับใช้ประเทศชาติของตนด้วย¹

นโยบายดังกล่าวของสาธารณรัฐประชาชนจีนทำให้รัฐบาลจอมพล ป. พิบูลสงครามเกิดความไม่ไว้วางใจ อันเนื่องจากรัฐบาลจีนอาศัยอยู่ในไทยเป็นจำนวนมากในขณะนั้น นอกจากนี้รัฐบาลจีนคอมมิวนิสต์ได้ส่งกองทหารมาประชิดพรมแดนอินโดจีนของฝรั่งเศส โดยอ้างว่ากองทัพจีนคณะชาติหลายพันคนหลบหนีเข้ามาในเดือนธันวาคม พ.ศ. 2492 อีกทั้งยังมีข่าวว่าผู้ลี้ภัยก็มิได้เดินทางจากยูเนี่ยนเข้ามาในพม่า และในเดือนกรกฎาคม พ.ศ. 2492 ได้มีการค้นพบวิทยุและเอกสาร ซึ่งเปิดเผยให้ทราบว่าคณะนี้มีสมาชิกของกองพล 93 ของฝ่ายจีนคณะชาติกระจายอยู่ตามบริเวณต่าง ๆ ในภาคเหนือของไทยแล้ว รัฐบาลไทยจึงต้องดำเนินการปิดพรมแดนด้านเหนือ

¹ เจริญศรี ดูก. การต่างประเทศกับเอกราชและอธิปไตยของไทย ตั้งแต่สมัยรัชกาลที่ 4 ถึงสิ้นสมัยจอมพล ป. พิบูลสงคราม. (กรุงเทพฯ : เจ้าพระยาการพิมพ์ 2527), หน้า 159.

เพราะเกรงว่ารัฐบาลจีนคอมมิวนิสต์อาจใช้เรื่องดังกล่าวเป็นข้ออ้างในการติดตามกองพล 93 เข้ามาในประเทศไทยได้¹

สรุปได้ว่า หลังจากรัฐบาลจีนคอมมิวนิสต์ขึ้นปกครองสาธารณรัฐประชาชนจีนพร้อมกับดำเนินนโยบายขยายอำนาจไปสู่ประเทศข้างเคียงแล้วประเทศไทยจำเป็นต้องหันเหจากนโยบายเป็นกลางไปผูกพันตนเองเข้ากับมหาอำนาจจากกลุ่มโลกเสรี โดยเฉพาะสหรัฐอเมริกาเพื่อปกป้องตนเองให้พ้นจากการขยายอิทธิพลของลัทธิคอมมิวนิสต์ ประกอบกับควมศรัทธา ความผูกพันที่ไทยมีต่อสหรัฐอเมริกาเป็นปัจจัยสำคัญที่ทำให้ไทยตัดสินใจนำตนเข้าไปผูกพันกับโลกเสรีประชาธิปไตยโดยซึ่งสหรัฐอเมริกาเป็นผู้นำกลุ่ม ความผูกพันประการแรกก็คือการที่สหรัฐอเมริกาสนับสนุนประเทศไทยให้เข้าเป็นสมาชิกองค์การสหประชาชาติใน พ.ศ. 2489 อีกทั้งใน พ.ศ. 2490 ยังได้ทำความตกลงกันในฐานะผู้แทนประเทศของตนจากอัครราชทูตเป็นเอกอัครราชทูต² ส่วนความผูกพันประการที่สองก็คือ เมื่อจอมพล ป. พิบูลสงคราม ขึ้นดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรีเป็นครั้งที่สองเมื่อ พ.ศ. 2491 นั้น ในระยะแรกมหาอำนาจกลุ่มโลกเสรี โดยเฉพาะสหรัฐอเมริกาและอังกฤษไม่ยอมให้การรับรองต่อรัฐบาลทหารทั้งเมื่อจอมพล ป. ได้แถลงนโยบายภายในและนโยบายต่างประเทศ โดยเฉพาะในส่วนของนโยบายต่างประเทศของไทยที่สอดคล้องกับนโยบายของสหรัฐอเมริกาในเรื่องการสกัดกั้นลัทธิคอมมิวนิสต์ สหรัฐอเมริกาและอังกฤษจึงยินยอมให้ความไว้วางใจและรับรองรัฐบาลจอมพล ป. พิบูลสงคราม พร้อมทั้งเมื่อจอมพล ป. จึงเห็นเป็นโอกาสดีในอันที่จะผูกพันประเทศไทยเข้ากับกลุ่มโลกเสรีเพื่อเสริมฐานอำนาจทางการเมืองของตนเองให้เข้มแข็งประการหนึ่ง รวมทั้งเพื่อแสวงหาพันธมิตรซึ่งมีอุดมการณ์การปกครองที่คล้ายคลึงกันอีกประการหนึ่งด้วย

¹ เญ็ญศรี ตึก., การต่างประเทศกับเอกราชและอธิปไตยของไทย, หน้า 180.

² เรื่องเดียวกัน, หน้า 158.

จนกระทั่งใน พ.ศ. 2505 ไทยและสหรัฐอเมริกาได้ออกคำแถลงการณ์ร่วมกันที่กรุงวอชิงตัน ซึ่งมีสาระสำคัญว่า ถ้าไทยถูกคอมมิวนิสต์คุกคามแล้ว สหรัฐอเมริกา จะให้ความช่วยเหลืออย่างเต็มที่ตามสนธิสัญญา ส.ป.อ. (SEATO) เมื่อปี 2497 ผลที่ตกมาจากคำแถลงการณ์ครั้งนั้นก็คือ ประธานาธิบดี จอห์น เอฟ. เคนเนดี ได้ส่งทหารรุ่นแรกจำนวน 4,800 คน มาประจำในไทย ซึ่งจะเห็นได้ว่าเป็นช่วงเวลาที่ยุทธศาสตร์เวียดนามกำลังทวีความรุนแรงขึ้น หลังจากนั้นทหารสหรัฐฯ ซึ่งประจำตามฐานทัพต่าง ๆ ในไทยก็มีมากขึ้น เช่น ที่โคราช อุบล อุดร และนครพนม ทั้งนี้เนื่องจากสหรัฐอเมริกาเชื่อในทฤษฎีโดมิโน (Domino Theory) ที่นายฟอสเตอร์ ดัลเลส (Foster Dulles) รัฐมนตรีต่างประเทศสหรัฐอเมริกาขณะนั้นได้เสนอว่า

"ถ้าประเทศใดในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ตกอยู่ใต้อิทธิพลคอมมิวนิสต์แล้วประเทศอื่น ๆ ในภูมิภาคเดียวกันนั้นก็พลอยกลายเป็นคอมมิวนิสต์ไปด้วย¹

ด้วยเหตุนี้ รัฐบาลไทยซึ่งหวั่นเกรงลัทธิคอมมิวนิสต์อยู่แล้วจึงให้ความร่วมมือกับสหรัฐอเมริกาอย่างเต็มที่ โดยนับตั้งแต่สมัยจอมพล ป. พิบูลสงครามเรื่อยมา รัฐบาลไทยได้มีนโยบายต่อต้านคอมมิวนิสต์อย่างเข้มแข็งและยังถือว่าจีนคอมมิวนิสต์เป็นศัตรูที่สำคัญที่สุด ดังนั้นในกรณีทหารจีนอพยพ ซึ่งเป็นศัตรูกับจีนคอมมิวนิสต์อีกทั้งยังเคยสู้รบกับทหารจีนคอมมิวนิสต์มาก่อนจึงทำให้รัฐบาลไทยมีความเห็นอกเห็นใจประกอบกับรัฐบาลไทยกับรัฐบาลจีนก็มีความสัมพันธ์ที่ติดต่อกัน โดยเฉพาะฐานะการเป็นมหาอำนาจของจีนคณะชาติภายหลังสงครามโลกครั้งที่ 2 ยุติมีผลกระทบต่อฐานะการเป็นผู้ให้สงครามาของไทยเป็นอย่างยิ่ง ถึงแม้ว่าทางรัฐบาลจีนชาติจะปฏิเสธไม่รับผิดชอบต่อผู้ที่ตกค้างเหล่านี้ก็ตาม แต่ในทางปฏิบัติก็ยังคงอาศัยกลุ่มทหารจีนอพยพเหล่านี้ ปฏิบัติงานอยู่ดังจะเห็นได้จากทางรัฐบาลได้หันมายังคงส่งผู้แทนเข้ามาดูแลและให้ความช่วยเหลือแก่กลุ่มทหารจีนอพยพ และคนจีนอพยพ ในด้านการเงินเพื่อพัฒนาความเป็นอยู่ของชุมชนจีนอพยพ นอกจากนี้ถ้าพิจารณาถึงความสัมพันธ์ทางทหารระหว่างไทยกับสหรัฐอเมริกาในการต่อต้านจีนคอมมิวนิสต์แล้วน่าจะมีผลต่อการคงอยู่ของทหารจีนอพยพในเขตชายแดนภาคเหนือของไทย โดยเฉพาะอย่างยิ่งในช่วงเวลา

¹ เน็ญศรี ตึก., การต่างประเทศกับเอกราชและอำนาจอธิปไตยของไทย, หน้า 160.

แห่งสงครามในเอินโด้จัน ดังจะเห็นได้จากมีข่าวเกี่ยวกับการปฏิบัติงานของหน่วยสืบราชการลับ สหรัฐฯ หรือที่เรียกว่า ซี.ไอ.เอ (CIA) ได้ใช้กองทหารเหล่านี้รับจ้างทำการรบให้สหรัฐฯ ในลาวทางตอนเหนือ¹ และด้วยบทบาทของทหารจีนอพยพในรูปของทหารรับจ้างนี้จะปรากฏชัดเมื่อรัฐบาลไทยดำเนินการปราบผู้ก่อการร้ายคอมมิวนิสต์ในบริเวณเขตชายแดนไทย-พม่า และ ไทย-ลาว ตั้งแต่ปี 2513 เป็นต้นไป ซึ่งจะได้กล่าวในภายหลัง

ประการที่สอง สาเหตุแห่งการคงอยู่ของทหารจีนอพยพน่าจะ เป็นปัจจัยทางด้านยุทธศาสตร์ ซึ่งได้มีผู้ให้เหตุผลไว้ว่า "ถ้าหากรัฐบาลตกลงใจใช้กำลังทหารเข้าปราบปรามอย่างเด็ดขาดแล้วปัญหามีว่าจะทำได้หรือไม่ เมื่อพิจารณาถึงสภาพภูมิประเทศที่กองบัญชาการจีนอพยพถืออาวุธทั้งสองกลุ่มที่ตั้งอยู่ จะเห็นว่าทำเลที่ตั้งเหมาะสมแก่การตั้งรับเป็นอย่างมาก เพราะตั้งอยู่บนภูเขาเพราะฉะนั้นการปราบปรามแม้ว่าจะสามารถทำได้แต่ก็จะต้องสร้างความสูญเสียอย่างหนักให้กับรัฐบาล ซึ่งไม่เป็นการคุ้มค่าเลยกับการจับไล่พวกนี้ออกไป"²

อย่างไรก็ตามจากการที่ผู้วิจัยได้ออกไปศึกษาภาคสนาม ณ ที่ตั้งของทั้งสองกองทัพตลอดจนสำรวจบริเวณหมู่บ้านบริวารรอบ ๆ ของที่ตั้งกองบัญชาการกองทัพทั้งสองแล้ว ทำให้ผู้วิจัยมีความเห็นเพิ่มเติมไม่ประเด็นเดียวกันที่ว่า สภาพภูมิประเทศที่ตั้งของกองทัพทั้งสอง โดยเฉพาะถ้ามองย้อนกลับไป เมื่อ พ.ศ. 2504 นั้นแม้ว่าที่ตั้งจัดอยู่ในถิ่นทุรกันดารมีความยากลำบากมากในด้านการคมนาคมเป็นอย่างยิ่ง กล่าวคือ อยู่บนภูเขาสูง เช่น ดอยแม่สะลอง อยู่สูงจากระดับน้ำทะเลนับ 1,000 เมตร ส่วนถ้ำจ๊อบ ที่ กิ่ง อ. ไชยปราการ ก็อยู่บนยอดดอยเช่นกัน การเดินทางในเวลานั้นต้องใช้เท้าแต่เพียงอย่างเดียวโดยมีม้าต่างและฟ่อนบรรทุกสิ่งของและ เมื่อดูระยะทางแล้วนับว่าติดชายแดนประเทศพม่าประมาณ 5-6 กิโลเมตร จากทำเลที่ตั้งซึ่งถือได้ว่าเป็นจุดชาย

¹ สุชาติ สวัสดิ์ศรี. "ความเป็นมาของขบวนการค้าฝิ่นในเมืองไทย," สังคมศาสตร์ปริทัศน์ ฉบับ 2 ปีที่ 11 (ค.พ. 2516), หน้า 49.

² อนันต์ บำรุงพฤกษ์, ปัญหาชนกลุ่มน้อยกับความมั่นคงแห่งชาติศึกษาเฉพาะกรณีจีนฮ่อ (ผู้อพยพอดีตทหารจีนกบฏชาติ), หน้า 11.

แดนที่ล่อแหลมระหว่างไทย-พม่า ซึ่งมีปัญหาเกี่ยวกับชนกลุ่มน้อยของพมามีหลบซ่อนและหลบหนีเข้ามาอันมีผลให้กองกำลังของรัฐบาลพม่า ต้องติดตามและมีการปะทะกันอยู่เป็นประจำ เนื่องจากลักษณะภูมิประเทศด้านชายแดนไทย-พม่า ในเขตภาคเหนือ โดยทั่วไป เป็นเทือกเขาพื้นที่ส่วนใหญ่เป็นป่าไม้ขาดเส้นทางคมนาคมที่เจ้าหน้าที่จะไปดูแลและใช้อำนาจรัฐได้อย่างทั่วถึงและต่อเนื่องจึงเป็นโอกาสให้บรรดากบฏพม่ากลุ่มต่าง ๆ รวมทั้งชนกลุ่มน้อยสัญชาติพม่า ได้เข้ามาอาศัยอยู่ตามบริเวณชายแดนในเขตไทย ทำให้รัฐบาลพม่าเกิดความเคลงใจว่ารัฐบาลไทยมีส่วนรู้เห็นเป็นใจกับกบฏพม่ากลุ่มต่าง ๆ ซึ่งจะเห็นว่ารัฐบาลไทยได้เริ่มดำเนินการเพื่อแก้ไขปัญหาอย่างจริงจังมาตั้งแต่ พ.ศ. 2521 โดยได้กำหนดนโยบายอย่างชัดเจนในการที่จะไม่ยินยอมให้กำลังกบฏพม่าไม่ว่ากลุ่มใด ๆ มาอาศัยอยู่ในเขตไทยในอันที่จะเป็นอุปสรรคต่อรัฐบาลพม่า สำหรับชนกลุ่มน้อยสัญชาติพม่าที่อพยพเข้ามาอยู่ในเขตไทยก่อน พ.ศ. 2519 ให้คงอยู่อาศัยในเขตประเทศไทยเพื่อรอการผลักดันกลับประเทศพม่าในโอกาสต่อไป โดยจะไม่ยินยอมให้บุคคลสัญชาติพม่าอพยพเข้ามาอยู่ในเขตประเทศไทยอีกต่อไปพร้อมทั้งจัดให้มีการทำทะเบียนประวัติและบัตรประจำตัวบุคคลสัญชาติพม่าที่เข้ามาอยู่ในเขตไทยก่อน พ.ศ. 2519 โดยทางราชการเรียกบุคคลเหล่านี้ว่า ผู้พลัดถิ่นสัญชาติพม่า อีกทั้งทางราชการโดยกระทรวงมหาดไทยว่าด้วย การจัดทำทะเบียนและบัตรประจำตัวผู้พลัดถิ่นสัญชาติพม่า พ.ศ. 2522 ซึ่งได้กำหนดระเบียบเกี่ยวกับเขตที่อยู่และมาตรการลงโทษกรณีหลบหนีออกนอกเขตที่อยู่¹

ด้วยเหตุนี้ ถ้าย้อนอดีตก่อน พ.ศ. 2519 ที่พม่ามาเป็นที่ยอมรับว่าทางราชการได้อาศัยใช้กำลังทหารจีนอพยพเหล่านี้เพื่อรักษาความมั่นคงปลอดภัยชายแดนไทย-พม่า ในเขตภาคเหนือจะด้วยเหตุผลในการประหยัดกำลังพลของกองทัพไทยที่มีไม่เพียงพอหรือจะด้วยพิจารณาถึงความชำนาญและความคล่องตัวของกองทัพจีนอพยพที่คุ้นเคยกับภูมิประเทศในแถบนี้ทั้งสภาพภูมิประเทศและภูมิ

¹ สายหยุด เกิดผล. "ปัญหาความมั่นคงชายแดนไทย-พม่า ในเขตภาคเหนือของไทย," รัศศาสตร์ปริทัศน์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ (กันยายน 2525), หน้า 32-33.

อากาศเป็นอย่างดีด้วยอาจเป็นสาเหตุที่ทำให้รัฐบาลไทยมองเห็นว่า กองทหารจีนอพยพเหล่านี้ น่าจะเป็นประโยชน์ต่อความมั่นคงปลอดภัยของชายแดนภาคเหนือของไทย

ส่วนประเด็นสุดท้ายผู้วิจัยมีความเห็นว่า ทางรัฐบาลอาจพิจารณาเห็นว่า กองทหารจีนอพยพเหล่านี้คงเข้ามาพักพิงชั่วคราว เมื่อถึงเวลาอันควรหรือเมื่อทางไทยมีเจตจำนงให้ออกไปก็คงจะออก แต่การกับปรากฏว่าพวกทหารจีนอพยพเหล่านี้ก็ไม่ต้องการออกไปทางรัฐบาลจึงเห็นประโยชน์ด้วยการหามาตรการแลกเปลี่ยนเช่น ในช่วงที่ผู้ก่อการร้ายคอมมิวนิสต์หรือ ผกค. คุกคามอย่างหนักในเขตชายแดนภาคเหนือของไทยในพื้นที่จังหวัด เชียงราย และแม่ฮ่องสอน ช่วง พ.ศ. 2513 รัฐบาลจึงให้พวกทหารจีนอพยพเหล่านี้เป็นกำลังสนับสนุนในการปราบพวกผู้ก่อการร้าย พร้อม ๆ กับจัดพื้นที่ให้กองกำลังทหารจีนอพยพ ให้อยู่อาศัย ในดินแดนที่ถูกคุกคาม โดยผู้ก่อการร้าย เช่น ที่บ้านแม่แอบ อ. เชียงแสน จ. เชียงราย และที่บ้านผาดั้ง อ. เชียงของ จ. เชียงราย เป็นต้น

สรุปแล้วจึงอาจพิจารณาได้ว่าการคงอยู่ของทหารจีนอพยพตั้งแต่ พ.ศ. 2504 - 2513 นั้น น่าจะเป็นการห็นหาซึ่งกันและกันระหว่างรัฐบาลไทยกับทหารจีนอพยพ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการเป็นกันชนในเขตชายแดนภาคเหนือของไทยซึ่งมีทั้งปัญหาชายแดนไทย-พม่า ตลอดจนปัญหาผู้ก่อการร้ายคอมมิวนิสต์ ซึ่งเป็นปัญหาสำคัญต่อความมั่นคงของชาติ โดยเฉพาะภายหลังการมีอำนาจของจีนคอมมิวนิสต์ในเวียดนามและลาว

2.2 นโยบายและการดำเนินงานของรัฐบาลต่ออดีตทหารจีนคณะชาติอพยพช่วง พ.ศ. 2513 - 2527

เมื่อพิจารณาถึงการที่ทหารจีนอพยพได้เข้ามาอาศัยอยู่ในพื้นที่ชายแดนภาคเหนือของประเทศไทยโดยเฉพาะกรณีกองทัพ 3 และ 5 ของกองกำลังทหารจีนชาติที่ไม่อพยพกลับได้วันดังได้กล่าวมาแล้ว เนื่องจากกองทหารดังกล่าวมีลักษณะ เป็นกองกำลังติดอาวุธที่เข้ามาอยู่ในดินแดนของประเทศไทยภายหลังจากที่ถูกรัฐบาลพม่าผลักดันให้ออกมา ดังนั้นการคงอยู่ของทหารจีนอพยพในเขตชายแดนไทยที่ติดกับพม่าอาจจะ เป็นกรณีที่เกิดให้ เกิดความขัดแย้งระหว่างไทยกับพม่าโดย

เฉพาะการที่หม่ากำลังปราบชนกลุ่มน้อยในหม่าที่มีปฏิริยาต่อรัฐบาลและหลบซ่อนอยู่ในเขตชายแดนไทย-พม่า บริเวณนี้เช่นกัน ประกอบกับภูมิหลังที่กองทัพจีนเหล่านี้เคยอยู่ในหม่าและมีความสนิทสนมกับชนกลุ่มน้อยในหม่ามาก่อน เช่น พวกไทยใหญ่และกะเหรี่ยงอันมีผลให้รัฐบาลหม่าระวางและไม่พอใจที่ทางไทยให้ที่อยู่อาศัยแก่กองกำลังติดอาวุธของทหารจีนอพยพเหล่านี้ ทั้งนี้เพราะกองทหารจีนอพยพเหล่านี้อาจช่วยเหลือกลุ่มกบฏหม่าด้วย ประกอบกับก่อน พ.ศ. 2513 ซึ่งเป็นช่วงที่ยังไม่มีการปลดอาวุธและแปรสภาพทหารจีนอพยพให้เป็นพลเรือนนั้น ได้ปรากฏว่ามีพ่อค้าจีนฮ่อ (ซึ่งเป็นจีนฮ่อที่อพยพจากพม่าเข้ามาอยู่ในไทยเมื่อประมาณ พ.ศ. 2500 โดยอยู่ในเขตจังหวัดเชียงใหม่ และ เชียงราย) ซึ่งมีการติดต่อกับทหารจีนอพยพอยู่เสมอ โดยให้ทหารจีนอพยพเหล่านี้ทำการคุ้มกันและลำเลียงฝิ่นตามเส้นทางไปป่าจากจุดต่าง ๆ พวกนี้รับค่าคุ้มกันตลอดจนค่าผ่านทาง โดยมีหลักฐานว่าฝิ่นถูกลำเลียงผ่านทาง อ. เชียงดาว และ อ. ฝางของ จ. เชียงใหม่ นอกจากนี้ยังกล่าวว่าพวกทหารจีนอพยพก่อนที่จะมีการแปรสภาพเป็นพลเรือนและจัดตั้งหมู่บ้านให้อาศัยเมื่อ พ.ศ. 2513 ได้มีบทบาทสำคัญในการค้าฝิ่นเองอย่าง เป็นลำเป็นสันด้วย¹ ทั้งนี้เนื่องจากการที่ทหารจีนอพยพซึ่งไม่ยอมกลับ ได้หวั่นและถูกตัดความช่วยเหลือจำเป็นต้องดิ้นรนช่วยตนเองทุกวิถีทาง และไม่ใช้เพียงเพื่อให้สามารถดำรงชีพได้ เท่านั้นแต่ยังหมายถึงว่าจะต้องให้เพียงพอสำหรับเลี้ยงกำลังทหารอีกทั้งความจำเป็นที่จะต้องปรับปรุงอาวุธยุทโธปกรณ์ด้วย ดังนั้นเพื่อจะให้มียารายได้จึงกระทำการต่าง ๆ ในทางที่ละเมิดและฝ่าฝืนกฎหมายของไทย² ประกอบกับสภาพภูมิประเทศที่ตั้งของกองทหารจีนอพยพในหม่าอยู่ในบริเวณที่มีการปลูกฝิ่นได้ดีคือ บริเวณรัฐฉานของประเทศพม่าคือ มณฑลโกกิง ทั้งนี้เนื่องจากบริเวณดังกล่าวเป็นที่อยู่อาศัยของพวกไทยใหญ่ ซึ่งเป็นปฏิปักษ์กับรัฐบาลพม่า

¹ ขจิตถัย บุรุษพิคณ. "ชาวเขากับปัญหาการปลูกฝิ่น," รัฐศาสตร์ปริทัศน์. (ก.ย.-ธ.ค. 2526), หน้า 23.

² ประกาศคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 37 กำหนดมาตรการหลายประการเป็นต้นว่า นับตั้งแต่วันที่ 1 กรกฎาคม 2502 เป็นต้นไปคนเสพและจำหน่ายฝิ่นถือเป็นการผิดกฎหมาย

พวกนี้ได้ใช้เงินเป็นฐานในการต่อสู้กับรัฐบาลหม่า ดังนั้นการปลูกฝิ่นแถบภูเขาในเขตไทยใหญ่ดังกล่าว จึงเพิ่มมากขึ้น และในราวต้น พ.ศ. 2493 บรรดาทหารจีนชาติซึ่งถอยร่นเข้ามาตั้งมั่นเป็นกองทัพ หลัดถิ่นอยู่ในเขตไทยใหญ่ก็เริ่มการค้าฝิ่นด้วย เนื่องจากในสมัยสงครามรบกับญี่ปุ่นและจีนคอมมิวนิสต์ ทหารจีนคณะชาติ (ก๊กมินตั๋ง) ในเขตนี้ได้รับยุทธสัมภาระสัมภาระจากรัฐบาลสหรัฐฯ โดยผ่านทาง ประเทศไทย ดังนั้นเมื่อสงครามสงบกรุงเทพฯ จึงเป็นแหล่งกลางในการติดต่อหาตลาดขายฝิ่นให้แก่กองทัพก๊กมินตั๋ง¹

ด้วยเหตุดังกล่าวจึงทำให้ข่าวออกมาเสมอเกี่ยวกับการคงอยู่ของกองทัพจีนอพยพใน ชื่อที่ถูกเรียกขานและรู้จักกันดีในนามของ "กองพล 93" กับขบวนการค้าฝิ่นในดินแดนภาคเหนือ ของประเทศไทย ซึ่งเป็นบริเวณที่ตั้งของกองทัพที่ 3 และ กองทัพที่ 5 ในเขตชายแดนจังหวัด เชียงใหม่ และจังหวัดเชียงรายในลักษณะที่ว่าเจ้าหน้าที่บ้านเมืองไม่สามารถเข้าถึง เพราะสภาพ ภูมิประเทศที่ยากลำบากในการเดินทางเข้าไป ปัญหาฝิ่นเถื่อนทั้งหลายที่ลักลอบนำเข้าสู่กรุงเทพฯ จากทางภาคเหนือนี้กล่าวกันว่ายังมีแหล่งสำคัญอยู่สองแห่งคือ ถ้าลงมาจากทางด้านจังหวัด เชียงใหม่ และตาก ส่วนใหญ่เป็นของนายพล ลี เหวินฝาน (ผู้นำกองทัพ 3) ส่วนฝั่งที่ลำเลียงมาจากจังหวัด เชียงราย รวมทั้งลงมาจากด้านประเทศลาวส่วนใหญ่เป็นของนายพลตัน ซี เหวิน (ผู้นำกองทัพ 5) ฝิ่นส่วนใหญ่ที่เจ้าหน้าที่ตำรวจจับได้เป็นของพวกนี้ทั้งสิ้นเพราะการค้าฝิ่นไม่ได้ค้าเฉพาะในไทย เท่านี้แต่ยังส่งฝิ่นไปขายถึงฮ่องกงและสิงคโปร์²

ด้วยเหตุดังกล่าวข้างต้นจึงทำให้รัฐบาลไทยได้เริ่มดำเนินการเจรจาเพื่อหาทางแก้ปัญหา กลุ่มทหารจีนอพยพ ซึ่งอาจกล่าวได้ว่า การเจรจาระหว่างผู้นำรัฐบาลไทยกับฝ่ายจีนได้เริ่ม มีมาตั้งแต่ พ.ศ. 2510 แล้วจนกระทั่งคณะรัฐมนตรีได้มีมติเมื่อวันที่ 6 ตุลาคม พ.ศ. 2513 ตามความเห็นชอบจากข้อเสนอของสภาความมั่นคงแห่งชาติให้ดำเนินการต่ออดีตทหารจีนอพยพกอง

¹ สุชาติ สวัสดิ์ศรี. "ความเป็นมาของขบวนการค้าฝิ่นในเมืองไทย," สังคมศาสตร์ปริทัศน์, ฉบับที่ 2 ปีที่ 11 (ก.พ.2516), หน้า 34.

² ขจิตถัย บุรุษพิณ. "ชาวเขากับการปลูกฝิ่นในประเทศไทย." หน้า 34.

ทัพที่ 3 และ กองทัพที่ 5 โดยสรุปก็คือทหารจีนอพยพทั้งสองกองทัพสามารถอาศัยอยู่ประเทศไทยได้ในฐานะผู้อพยพในเขตพื้นที่ที่เคยอาศัยอยู่ในขณะนั้น แต่ให้มีการแบ่งชายฉกรรจ์ส่วนหนึ่งไปอยู่ในพื้นที่ดอยหลวง และดอยผาหม่น จังหวัดเชียงราย เมื่อเตรียมเป็นที่อยู่อาศัยและที่ทำกิน พร้อมทั้งไถ่การเข้าอยู่อาศัยและทำกินในเนื้อที่ที่กำหนดให้ นั้น ทางรัฐบาลได้ดำเนินการตามลำดับขั้น¹ โดยมอบหมายให้กองบัญชาการทหารสูงสุดส่วนหน้าเป็นหน่วยงานหลักที่รับผิดชอบในตอนเริ่มแรกจนกระทั่งต่อมาได้มีคำสั่งจากฝ่ายรักษาความมั่นคงแห่งชาติ (เฉพาะ) ที่ 5/2515 ลงวันที่ 6 พฤศจิกายน 2515 กำหนดให้ บก. ทหารสูงสุดส่วนหน้าและ กรป.กลางหรือกองอำนวยการรักษาความปลอดภัยแห่งชาติร่วมกันรับผิดชอบในการจัดตั้งหมู่บ้าน การจัดระเบียบ การปกครองและการพัฒนาอาชีพเพื่อจะได้มอบ โอนความรับผิดชอบให้กระทรวงมหาดไทยต่อไป²

บก.ทหารสูงสุด ส่วนหน้าในฐานะเป็นหน่วยงานหลักจึงได้ดำเนินการตามมติคณะรัฐมนตรี และคำสั่งฝ่ายรักษาความมั่นคงแห่งชาติ ซึ่งพอจะสรุปลักษณะการดำเนินการต่อทหารจีนอพยพและครอบครัวกองทัพ 3 และทัพ 5 ดังนี้คือ

1. ขั้นแรกเป็นการดำเนินการสำรวจเพื่อจะทราบจำนวนคนและอาวุธ โดยเริ่มทำการสำรวจตั้งแต่ปลาย พ.ศ. 2513³ เพื่อจะได้รวบรวมอาวุธไว้ในความควบคุมตลอดจนการทำบัตรประจำตัวของคนจีนอพยพด้วย

¹ ดูรายละเอียดการดำเนินการตามขั้นตอนต่าง ๆ ได้ใน อ้นันต์ บำรุงพลกษ์, ปัญหาชนกลุ่มน้อยกับความมั่นคงแห่งชาติ, หน้า 14-16.

² อ้นันต์ บำรุงพลกษ์, ปัญหาชนกลุ่มน้อยกับความมั่นคงแห่งชาติศึกษาเฉพาะกรณีจีนฮ่อ (ผู้อพยพอดีตทหารจีนคณะชาติ), หน้า 15.

³ ตั้งแต่ ฐ.ค. 2513 - ฐ.ค. 2518 ปรากฏจำนวนผู้อพยพในความควบคุมจำนวน 3,497 ครอบครัวประกอบด้วยจำนวนชาย 4,912 คน, หญิง 2,601 และเด็ก 3,547 คน รวมทั้งสิ้น 11,060 คน (อ้างจากอ้นันต์ บำรุงพลกษ์) หน้า 15).

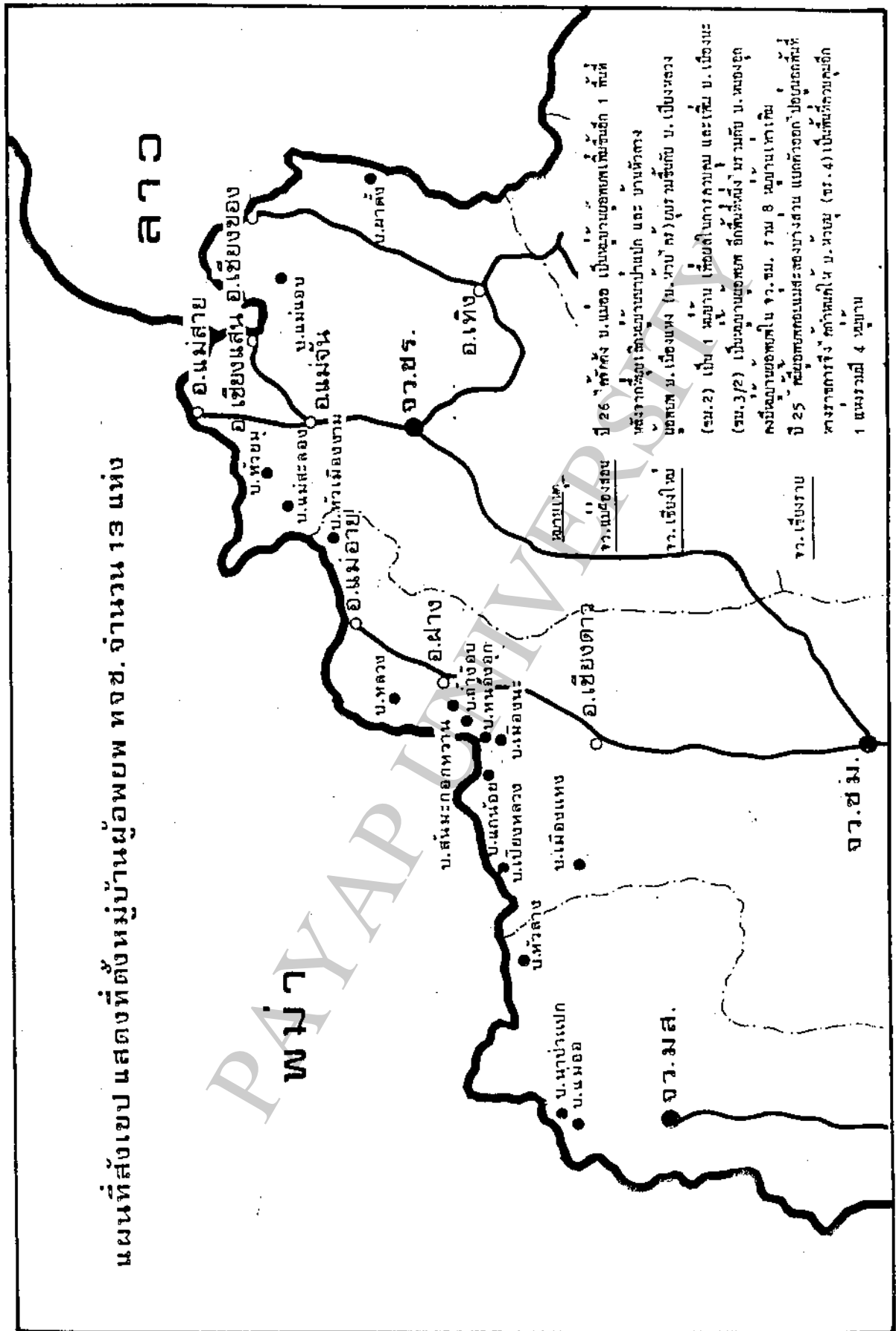
2. ชั้นสองเป็นการโยกย้าย โดยมีการโยกย้ายทหารเงินออมและครอบครัวบางส่วนจากที่ที่อยู่เดิมเข้าไปในพื้นที่ที่มีการคุกคามของพค. รมทวนและคุกคามอยู่ตลอดเวลาตั้งแต่เดือนธันวาคม พ.ศ. 2513 คือที่บ้านผาดั้งบนดอยผาห่ม และบ้านแม่แอบ บนดอยหลวง จ. เชียงราย เพื่อที่ภค. ทหารสูงสุดส่วนหน้าจะได้กำลังจากทหารเงินออมเข้าช่วยต่อสู้ปะทะกับ พค. ซึ่งมีผลให้ทหารเงินออมเสียชีวิตในครั้งนั้นนับเป็นจำนวนนับร้อยอีกทั้งผู้บาดเจ็บด้วย จนกระทั่งทางราชการสามารถเข้าไปจัดตั้งหมู่บ้านผู้อพยพสำเร็จเมื่อเดือนมีนาคม 2517¹

จากลักษณะการดำเนินการโยกย้ายผู้อพยพเงินดังกล่าวนี้จะเห็นได้ว่าทางรัฐบาลได้ใช้กำลังของทหารเงินออมเข้าไปยึดพื้นที่ที่เคยเป็นที่ยึดครองของ พค. เมื่อยึดได้แล้วก็นำกำลังของทหารเงินออมเข้าไปอาศัยอยู่ในพื้นที่เป็นการป้องกันรักษาชายแดนบริเวณนี้ไปในตัวโดยไม่ต้องเสียกำลังของฝ่ายไทย

3. ชั้นที่สาม คือการดำเนินการจัดตั้งหมู่บ้าน โดยแต่เดิมนั้นการอพยพของทหารเงินเข้ามาอาศัยอยู่ในเขต อ.ฝาง อ. เชียงดาว ของจังหวัดเชียงใหม่ รวมทั้ง อ.แม่จัน เชียงราย ดังได้กล่าวมาแล้วนั้น เป็นไปโดยอิสระ ไม่อยู่ภายใต้การบังคับบัญชาของทางรัฐบาลไทย ดังนั้นเมื่อเป็นมติของคณะรัฐมนตรีออกมาดังกล่าวจึงเป็นความจำเป็นที่ทางราชการจะต้องเข้าไปปรับปรุงหมู่บ้านของทหารเงินออมใหม่ จากสภาพหมู่บ้านทหารมาเป็นหมู่บ้านแบบราชการรวมตั้งการเริ่มต้นพัฒนาอาชีพ และจัดการปกครองตั้งจะเห็นได้จากการจัดให้ผู้อพยพเข้าอยู่อาศัยและประกอบอาชีพเพื่อการดำเนินชีวิตในขั้นที่ที่กำหนดไว้ รวมทั้งหมด 13 แห่ง ในเขต 3 จังหวัด คือ จ. เชียงใหม่ เชียงราย และแม่ฮ่องสอน กล่าวคือ

¹ อนันต์ บำรุงผลักษ์, ปัญหาชนกลุ่มน้อยกับความมั่นคงแห่งชาติศึกษา เฉพาะกรณีจีนฮ่อ,

แผนที่สังเขป แสดงที่ตั้งหมู่บ้านผู้อพยพ ทจช. จำนวน 13 แห่ง

มี 26 ครัวเรือน เป็นผู้อพยพไทย 1 ครัวเรือน
 หรือจากสื่อที่เกี่ยวข้องกับปาก และ บ้านพักทาง
 ขุดศพ บ. เชียงแหง (บ. นว) ครัวเรือน 1 บ. เชียงแหง
 (ชน. 2) เป็น 1 หมู่บ้าน ที่เคยมีการควบคุม และเก็บ บ. เชียงแหง
 (ชน. 3/2) เป็นหมู่บ้านผู้อพยพ อีกที่หนึ่ง มีราษฎร บ. หมองอก
 คนผู้อพยพอยู่ใน จ.ว.บ. 7 ม. 8 หมู่บ้านเขาเทียม
 ปี 25 ครัวเรือนคนแม่สง่างาน แยกตัวออกไปอยู่คนที่
 สาธารณรัฐ ครัวเรือน บ. นวอยู่ (จ.ร. 4) เป็นพื้นที่ควบคุมอีก
 1 หมู่บ้านมี 4 หมู่บ้าน

จว. เชียงดาว
 จว. เชียงดาว
 จว. เชียงดาว
 จว. เชียงดาว

จว. ช.ม.
 จว. ช.ม.
 จว. ช.ม.
 จว. ช.ม.

พื้นที่ที่อยู่อาศัยของทหารจีนอพยพ จังหวัดเชียงใหม่ 8 พื้นที่

1. บ้านเมืองแหง	}	อ. เชียงดาว
2. บ้านเปียงหลวง		
3. บ้านแก๋ฮ้อย		
4. บ้านเมืองนะใต้ (หนองอุก)		

หรือบ้านอรุโณทัย

5. บ้านถ้ำจ๊อบ (บ้านสันติวนา)	}	อ. ฟาง
6. บ้านสันมะกอกหวาน		
7. บ้านหลวง		
8. บ้านเมืองงาม (บ้านสุทธัย)		

จังหวัดเชียงราย 3 พื้นที่

1. ดอยแม่สะลอง (บ้านสันติคีรี)	อ. แม่จัน
2. บ้านแม่แอบ	อ. เชียงแสน
3. บ้านผาตั้ง	อ. เชียงของ

จังหวัดแม่ฮ่องสอน 2 พื้นที่

1. บ้านนาป่าแปก	}	อยู่ในเขต อ. เมือง แต่ต่อมาหมู่บ้านทั้งสองมารวมอยู่ที่ บ้านแม่่อ
2. บ้านหัวหลวง		